

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Davidovou ve věci žalobce **Severočeské vodovody a kanalizace, a.s.**, IČ: 49099451, se sídlem v Teplicích, Přítkovská 1689, proti žalovanému [REDACTED], nar. [REDACTED] bytem v [REDACTED], zastoupenému JUDr. Markétou Soukupovou, advokátkou se sídlem v Mostě, J. Průchy 1915, o **zaplacení 60 538,- Kč s přísl.**

t a k t o :

Žalovaný je povinen zaplatit žalobci 60 538,- Kč spolu s ročním úrokem z prodlení z částky 61 220,- Kč ve výši 8 % od 17. 9. 2013 do 4. 11. 2013 a z částky 60 538,- Kč od 5. 11. 2013 do zaplacení a na nákladech řízení 3 027,- Kč, to vše do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhal zaplacení v předmětu uvedené částky s odůvodněním, že podle smlouvy o dodávce vody ze dne 12. 7. 2004 byla žalobcem do odběrného místa [REDACTED] dodávány pitná voda. Cena byla ve smlouvě sjednána podle cenového výměru žalobce, konkrétně cena pro rok 2012 byla sjednána 37,60 Kč za m³ vodného, pro rok 2003 ve výši 39,49 Kč za m³, bez DPH. Dne 30. 8. 2013 na základě odečtu vodoměru byla stanovena spotřeba vody v uvedeném odběrném místě, tj. od 22. 8. 2013 do 30. 8. 2013, ve výši 1 374 m³. Na základě toho byl žalovanému vystaven daňový doklad na částku 61 220,- Kč se splatností 16. 9. 2013, žalovaný však uhradil dne 5. 11. 2013 pouze částku 682,- Kč, zbytek již neuhradil.

Žalovaný se žalobou nesouhlasil. Svou obranu stavěl zejména na tvrzení, že k tak značnému odběru vody došlo v důsledku poškození vnitřního vodovodu, které způsobila třetí osoba při stavebních pracích na svém pozemku, a dále v průběhu jednání zpochybňoval množství odebrané vody resp., že tvrzený stav odečtu byl vodoměrem zaznamenán.

Mezi účastníky nebylo sporné uzavření smlouvy o dodávce pitné vody do předmětného odběrného místa, nebyla sporná ani cena za dodávku vody v předmětném období. Mezi účastníky nebylo sporné ani vlastnictví vodovodní přípojky.

Soud zjistil, že smlouva o dodávce pitné vody do předmětného odběrného místa byla uzavřena dne 12. 7. 2004 s tím, že množství odebrané vody bude stanoveno měřidlem umístěným v šachtě, cena bude stanovena podle cenového výměru žalobce (*výše uvedené skutečnosti má soud z prokázané z citované písemné smlouvy*).

Z výpisu z informačního systému žalobce a faktury [REDAKCE] vystavené dne 28. 8. 2012 soud zjistil, že vyúčtování vody, které je předmětem tohoto sporu, předcházelo vyúčtování provedené fakturou [REDAKCE] na částku 664,- Kč, jímž žalobce účtoval žalovanému odběr za období do 21. 8. 2012 při objemu dodané vody 271 m³.

Z výpisu z informačního systému žalobce soud dále zjistil, že ke dni 28. 8. 2013 byl zachycen stav vodoměru 1 573 m³ se zjištěním pracovníka žalobce, že „šachta je zatopená, vodoměr se točí, bude kontrola“. Kontrolou následujícího dne (29. 8. 2013) byl zjištěn stav vodoměru 1 608 m³ s poznámkou pracovníka žalobce „viz foto u OM, vodoměr se točí, zřejmě porucha na vnitřních rozvodech.“ Dne 30. 8. 2013 byl zjištěn stav vodoměru 1 645 m³ - podle poznámky pracovníka žalobce - za přítomnosti odběratele a p. starosty a byla uzavřena voda u vodoměru. Dne 30. 8. 2015 byla dodávka do odběrného místa přerušena z důvodu úniku na vnitřních rozvodech.

Z faktury [REDAKCE] ze dne 30. 8. 2013 soud zjistil, že žalobce vyúčtoval žalovanému odběr vody v objemu 1 374 m³ částkou 61 220,- Kč se splatností 16. 9. 2013.

Z dopisu žalobce žalovanému ze dne 7. 10. 2013 soud zjistil, že žalobce přerušil dodávku pitné vody do odběrného místa a opakovaně vyzval žalovaného k úhradě vystavené faktury.

Z provedeního dokazování soud zjistil následující skutkový stav: účastníci uzavřeli smlouvu o dodávce pitné vody do odběrného místa [REDAKCE] Žalobce dodal žalovanému v době od 22. 8. 2012 do 30. 8. 2013 (přerušeni dodávky vody) do uvedeného odběrného místa a ke dni 30. 8. 2013 činil stav vodoměru celkem 1 645 m³. Množství odebrané vody v uvedeném období, tj. 1 374 m³ (rozdíl mezi stavem na vodoměru 1 645 m³ a stavem odpovídajícím předchozímu odečtu 271 m³) vyúčtoval fakturou [REDAKCE] ze dne 30. 8. 2013 se splatností do 16. 9. 2013. Žalovaný dlužnou částku neuhradil, resp. uhradil dne 5. 11. 2013 pouze částku 682,- Kč a dosud dluží žalobci 60 538,- Kč.

Po stránce právní na projednávanou věc dopadá § 15 a násl. zák. č. 247/2001 Sb. (o vodovodech a kanalizacích). Účastníci tak dne 12. 7. 2004 uzavřeli v souladu s citovaným ustanovením smlouvu o dodávce pitné vody z veřejného vodovodu a odvádění odpadních vod, včetně vod srážkových a ostatních veřejnou kanalizací, která je typově smlouvou kupní dle § 588 a násl. zák. č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku ve znění účinném do 31. 12. 2013, dále jen „obč.zák.“ (k časové působnosti ustanovení srov. § 3028 odst. 3 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku). Na základě této smlouvy vznikla žalobci povinnost dodávat žalovanému do sjednaného odběrného místa pitnou vodu a žalovanému povinnost za odebranou pitnou vodu zaplatit cenu stanovenou platným ceníkem žalobce. Splatnost kupní ceny byla stanovena zúčtovací fakturou. Žalobce dodal v uvedeném období žalovanému vodu o objemu 1 374 m³, dodávku řádně vyúčtoval a žalovaný měl povinnost ji zaplatit, což neučinil. Dodávka vody do vnitřních rozvodů žalovaného je zřejmá z pohybu vodoměru, který byl k měření spotřeby vody určen, a který zachytil jak stav současný, tak i stav předchozí, jehož rozdíl byl žalovaný povinen uhradit. Ve vztahu žalobce a žalovaného přitom není právně významné, že odběr (únik) vody v tak značném množství byl způsoben poruchou na vnitřních rozvodech žalovaného způsobenou zásahem třetí osoby. Ze strany žalobce byla voda z veřejného vodovodu do vnitřního vodovodu žalovaného řádně dodána, což by změřeno vodoměrem, a žalobce má proto nárok na zaplacení dodávky. Žalobce jakkoli nenese spoluodpovědnost za poškození vnitřních rozvodů třetí osobou a je zcela na žalobci, aby nárok na zaplacení škody, která mu tím vznikla, uplatnil proti škůdci. Soud proto žalobě vyhověl.

Úrok z prodlení byl přiznán podle § 517 odst. 2 obč.zák. ve výši podle nařízení vlády č. 142/1994 Sb., ve znění nařízení vlády č. 33/2010 Sb., resp. ve výši, která zákonnou sazbu nepřesahuje.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř., neboť žalobce měl ve věci plný úspěch. Náklady žalobce činí celkem 3 027,- Kč a tvoří je zaplacený soudní poplatek.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení, ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Mostě dne 29. dubna 2016

Mgr. Jana Davidová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Lucie Vlasová